

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 kwietnia 2008 r.
skargi Gminnej Spółdzielni „S.(...)” w K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 lipca 2007 r., sygn. akt VII Ca (...)

wydanego w sprawie z powództwa Gminnej Spółdzielni „S.(...)” w K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Centralnemu Ośrodkowi Szkolenia Straży Granicznej w
K.

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego Skarbu Państwa - Centralnego Ośrodka Szkolenia
Straży Granicznej w K.

przeciwko Gminnej Spółdzielni „S.(...)” w K.

o zapłatę,

**odrzuca skargę i zasądza od powódki (pозwanej wzajemnej) na rzecz pozwanego
(powoda wzajemnego) kwotę 600 zł (słownie: sześćset złotych) tytułem kosztów
postępowania wszczętego wniesieniem skargi.**

Uzasadnienie

Powodowa Spółdzielnia (pозwana wzajemna) wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 lipca 2007 r., sygn. akt VII Ca (...). Skarga ta pozbawiona jest jednak niektórych spośród jej niezbędnych elementów konstrukcyjnych, wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Po pierwsze, strona skarżąca nie wskazała przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, a zatem uchybiła wymogowi art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. Braku tego nie sanuje przytoczenie w skardze jej podstaw oraz ich uzasadnienia, ponieważ obu tych elementów skargi nie można utożsamiać. Są one przedmiotem odrębnej regulacji w pkt 2 i 3 art. 424⁵ § 1 k.p.c. i wymagają odrębnego wyartykułowania także wówczas, jeżeli argumentacja z nimi związana może się nawet częściowo pokrywać.

Po wtóre, nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ strona skarżąca w istocie ograniczyła się do gołosłownego stwierdzenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie jest możliwe, a wykazanie tego twierdzenia ograniczyła wyłącznie do wskazania przyczyny niemożliwości wniesienia skargi kasacyjnej.

Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r. I CNP 5/05, OSNC 2006 r., Nr 1, poz. 17). Jak trafnie podniosła strona pozwana w odpowiedzi na skargę, spełnienie tego wymogu polega na zamieszczeniu w skardze wyodrębnionej jurydycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych (np. skargi o wznowienie postępowania) nie było i nie jest możliwe (postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., Nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., Nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania wszczętego wniesieniem skargi orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 4 i § 12 ust. 4 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).